

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2018, în cauza penală în privința lui

Nacu Igor xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.01.2018 - 05.06.2018;

Instanța de apel: 20.06.2018 - 05.07.2018;

Instanța de recurs: 12.10.2018 - 05.12.2018,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 05 iunie 2018, *cauza fiind examinată în baza art. 364^l Cod de procedură penală*, Nacu Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal la 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, în perioada de timp 02 aprilie 2016 până la 03 aprilie 2016, ora exactă nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, Nacu Igor aflându-se în s. xxxx, r. xxxx, acționând împreună cu mai multe persoane nestabilite la moment de organul de urmărire penală, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în locuința cet. Buză Liuba, de unde a sustras și însușit pe ascuns mai multe bunuri, cauzând astfel părții vătămare, Buză Liuba, un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 17325 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul, Ion Marian în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care pedeapsa aplicată inculpatului să fie suspendată condiționat sau

aplicarea unei pedepse din cele alternative pedepsei cu închisoare prevăzut de articolul de condamnare.

În motivarea apelului apărătorul a invocat că:

- instanța de judecată nu a ținut cont de toate circumstanțele la individualizarea pedepsei, iar faptul că inculpatul anterior, cu 15 ani în urmă a fost condamnat, când era minor, nu constituie temei de numire a unei pedepse aspre, deoarece, dacă la stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale pentru infracțiunile comise în timpul minoratului, atunci nu poate fi reținut acest lucru la determinarea pedepsei cu închisoare în cazul existenței pedepselor de alternativă;

- referitor la sentința Judecătorei Fălești din 01 august 2018, procesul penal a fost încetat pe motivul împăcării părților, fapt care denotă că inculpatul a înțeles gravitatea acțiunilor infracționale;

- instanța de judecată nu a stabilit circumstanțele agravante, Nacu Igor nu are antecedente penale, iar infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, astfel, numirea pedepsei cu închisoare este una exagerată, or, acesta este de vârsta tânără, nu este căsătorit, locuiește împreună cu părinții, nu are antecedente penale, nu are loc de muncă permanent, după încetarea procesului penal de către Judecătoria Bălți, sediul Fălești, nu a mai comis alte infracțiuni. Mai mult ca atât, Nacu Igor a încercat să reparare prejudiciul părții vătămate, însă nu a reușit, deoarece aceasta cu soțul se află peste hotarele țării, în Spania, iar inculpatul nu cunoaște precis locul aflării acesteia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2018 a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, în această parte, prin care Nacu Igor recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal i s-a stabilit pedeapsă de 6 (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. Analizând motivele invocate în apel, Colegiul penal a constatat că categoria de pedeapsă penală aplicată lui Nacu Igor, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal în formă de închisoare, deși este corect numită, instanța de judecată pripit i-a stabilit termenul fiind unul prea mare, astfel, motivele invocate de apărător în cererea de apel în acest sens, nu sunt lipsite de substrat factologic și juridic.

Asupra verificării legalității individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, Colegiul penal s-a condus de prevederilor art. 7, art. 61 și art. 75 Cod penal, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării

vinovatului.

Așa dar, instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 186 alin.(2), lit. b), c), d) Cod penal, care prevede pedeapsa în formă de amendă în mărime de la 300 la 1000 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, iar în temeiul art. 16 alin. (3) Cod penal, se califică ca fiind o infracțiune mai puțin gravă.

Conform art. 76 Cod penal, ca circumstanță atenuantă a fost reținută căința sinceră, iar conform art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante nu au fost reținute.

La acest capitol, Colegiul a menționat că nu poate fi reținută în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinei de către inculpat, or, recunoașterea vinovăției atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, și nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că, aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal a considerat că față de inculpat corect a fost aleasă de către instanța de fond o pedeapsă în formă de închisoare, or, doar această măsură de sancțiune v-a face pe inculpat să conștientizeze pericolul social al faptei comise, însă în acest sens, s-a reținut faptul că termenul de 2 ani 6 luni, este o perioadă prea mare în raport cu circumstanțele infracțiunii comise, precum și în raport cu personalitatea inculpatului.

Astfel, apreciind în ansamblu circumstanțele cazului, prin prisma scopului pedepsei penale, ținând cont de personalitatea inculpatului, de prevederile legale menționate, Colegiul penal a considerat echitabil și legal a numi lui Nacu Igor pedeapsa în baza art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, care în temeiul art. 72 alin. (3) Cod penal, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

În astfel de circumstanțe, Colegiul penal a ajuns la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului v-a fi pe deplin atins, doar prin numirea pedepsei în formă de închisoare, în limitele noi stabilite, or, aplicarea unei alte pedepse mai aspre, nu v-a fi nici rațională și nici proporțională acțiunii comise de către acesta, astfel sancțiunea nou numită de către instanța de apel, v-a fi de natura de a restabili echitatea socială și de a-l corecta pe inculpat.

5. Nefiind de acord cu decizia pronunțată, procurorul a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea recursului a invocat că:

- prin soluția dispusă de instanța de apel nu a fost atins scopul pedepsei prevăzute de legiuitor în art. 186 alin. (2) Cod penal, astfel, Nacu Igor prin acțiunile sale ilegale, de comun cu faptul că a atentat asupra proprietății altor persoane, a atentat asupra acelor relații care vin să ocrotească bunuri și patrimoniu ce nu îi aparțin;

- aplicarea pedepsei spre minimul prevăzut de norma penală, nu v-a restabili echitatea socială, corectarea inculpatului, prevenirea din partea acestuia, precum și altor persoane de noi infracțiuni și nu v-a constitui o garanție și o asigurare bună funcționării întregului sistem de securitate a țării, iar drepturile consfințite în Constituția RM nu vor fi apărate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

Autorul recursului este de-acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la pedeapsa care i-a fost aplicată, apreciind-o drept una prea blândă.

Motivele precum că instanța incorect a individualizat pedeapsa, neacordând deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal, Colegiul le consideră drept lipsite de temei, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

În această ordine de idei, la stabilirea pedepsei lui Nacu Igor, instanța de apel a ținut cont pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art.7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de condițiile de viață ale acestuia, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, corect ajungând la concluzia că corijarea și reeducarea acestuia poate avea loc doar prin izolarea lui de societate, micșorând cuantumul pedepsei până la 6 (șase) luni închisoare.

Astfel, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii. Totodată, la numirea pedepsei inculpatului instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, care este bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale, de aceea Colegiul decide asupra

inadmisibilității recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2018, în cauza penală în privința lui Nacu Igor, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 decembrie 2018.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun